

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.14/2013/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év október hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.r.vádltott és társa ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 5.B.603/2011/74. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az I. r. vádltott cselekményei a 2012. évi C. törvény alapján 4 rb., folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a/aa., a/ac. pont), 4 rb., folytatólagosan elkövetett kerítés büntettének (Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés) és 1 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) minősülnek.

A pénzbüntetésnél a mellékbüntetésre utalást mellőzi, a napi tételek számát 100 (egyszáz) napi tételben, az egy napi tétel összegét 2.000 (kettőezer) forintban állapítja meg.

A rendőr foglalkozástól végleges hatállyal eltíltást mellőzi.

A II. r. vádltott cselekményei a 2012. évi C. törvény alapján 3 rb., folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) és 1 rb., társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) minősülnek.

A pénzmellékbüntetésnél a mellékbüntetésre utalást mellőzi, a napi tételek számát 50 (ötven) napi tételben, az egy napi tétel összegét 2.000 (kettőezer) forintban állapítja meg.

A rendőr foglalkozástól végleges hatállyal eltíltást mellőzi.

Mindkét vádltott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú eljárásban 140.925 (száznegyvenezer-kilencszázhuszonöt) forint bűnygyi költség merült fel, melyből az I. r. vádltott 73.110 (hetvenháromezer-száztíz) forintot, a II. r. vádltott 64.455 (hatvannégyezer-négyszázötvenöt) forintot köteles megfizetni az állam javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 9.880 (kilencezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az Egri Törvényszék a 2012. október 18. napján kihirdetett 5.B.603/2011/74. számú ítéletével

Az I.r. vádlottat 4 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (Btk.250.§.(1)(3) bekezdés I. fordulata), 4 rb. folytatólagosan elkövetett kerítés büntette (Btk.207.§.(1)(2) bekezdés) és társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§.) miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre és a rendőr foglalkozástól végleges hatályú eltiltásra ítélte.

Ellenben az 1 rb. a Btk.207.§.(1)(2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett üzletszerű kerítés büntettének vádja alól felmentette.

A II.r. vádlottat 3 rb. folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§.) és társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§.) miatt - halmazati büntetésül - 10 hónap börtönbüntetésre, 1 év közügyektől eltiltásra, 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre és a rendőr foglalkozástól végleges hatályú eltiltásra ítélte.

Ellenben az 1 rb. a Btk.207.§.(1)(2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett üzletszerű kerítés büntettének vádja alól felmentette.

Rendelkezett ítéletében az egyéb járulékos kérdésekről is, így a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor valamennyi fellebbezésre jogosult 3 nap gondolkodási időt tartott fenn a nyilatkozattételre.

Ezen határidő alatt csak az ügyész jelentett be fellebbezést mindkét vádlott terhére, a kiszabott büntetésük súlyosítása érdekében.

Az Egri Nyomozó Ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában azt fejtette ki, hogy az Egri Törvényszék a vádirati tényállással egyező ítéleti tényállást állapított meg, és az ügyészi végindítványban módosított jogi minősítéssel egyező minősítésű bűncselekmények miatt marasztalta el a vádlottakat, míg két vádpont - VI. és VII. - tekintetében bizonyítottság hiányában a vádlottak felmentéséről határozott.

A felmentő rendelkezést az ügyészség tudomásul is vette.

A bűnösségi körülményeket a törvényszék szinte hiánytalanul feltárta mindkét vádlott tekintetében, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, ezért a vádlottakkal szemben indokolatlanul enyhe joghátrányt alkalmazott.

Álláspontja szerint az I.r. vádlottnak az is a terhére írható, hogy választott hivatásával együtt járó jogosítványokat kifejezetten anyagi haszonszerzés végett szegte meg rendszeresen, olyan bűncselekményt is elkövetett - kerítés büntette - melynek üldözése hivatali kötelessége volt.

Vele szemben kizárólag súlyosabb szankció alkalmas a speciális prevenció követelményének megvalósítására, annál is inkább, mivel nem alkalmi elkövetőnek tekintendő, a magatartása bűnözői életvitelre utal.

A II.r. vádlott kapcsán azzal érvelt, hogy bár ő nem követett el korrupciós jellegű bűncselekményt, de azok felett szemet hunyt, a korábbi járőrtársa cselekményeit nem jelentette a szolgálati előjáróinak, ily módon elősegítette azok rendszeresen ismétlődő megvalósulását. Súlyosító körülményként kell értékelni esetében azt is, hogy rövid idő alatt összesen 7 rb. hivatali visszaélést követett el.

Utalt arra is, hogy a vádlottak által elkövetett bűncselekmények társadalomra veszélyessége, elszaporodottsága és tárgyi súlya kiemelkedő, különösen a korrupciós jellegű bűncselekményeké. A korrupció visszaszorítása leghatékonyabb eszközének pedig az ilyen cselekmények legszigorúbb büntetését látta.

Időközben mindkét vádlott szolgálati viszonya megszűnt, de az ügy egésze arra utal, hogy rendőrként is bűnözői életmódot folytattak.

Az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabását indítványozta mindkét vádlott esetében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1315/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn.

Álláspontja szerint az ítéleti tényállás 2. pontja, de a vádiratnak az ide vonatkozó része is olyan tényeket tartalmaz, amely alapján a II.r. vádlott terhére a Btk.350.§.(1)(2) bekezdés szerint minősülő jelentési kötelezettség megszegése büntette megállapításának lenne helye.

A Be.471.§.(1) bekezdése alapján a katonai büntetőeljárásra tartozó ügyben elsőfokon a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvényben kijelölt törvényszék katonai tanácsa jár el.

Az Egri Törvényszék tehát az eljárást hatáskör hiányában folytatta le, amely olyan jelentős eljárási szabálysértés, ami az ítélet felülbírálatát nem teszi lehetővé.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be.360.§.(1) bekezdés e/ pontja szerinti tanácsülésen, az elsőfokú ítéletet a Be.371.§.(1) bekezdés II/c/ pontja alapján helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. A megismételt eljárás teljesítésére a kötelező jogszabályi rendelkezés alapján a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsát jelölje ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakkal egyezően tartotta fenn a fellebbezését, azt csak annyiban egészítette ki, hogy a jelentés megtételével a II.r. vádlott nem vádolta volna magát bűncselekmény elkövetésével.

A vádlottak védője a nyilvános ülésen arra hivatkozott, hogy a jelentős időmúlás értékelése az elsőfokú bíróság által egyáltalán nem volt eltúlzott. Minkét vádlott rendelkezik munkaviszonnyal, kiskorú gyermeket tartanak el.

Az I.r. vádlott felszólalni nem kívánt.

A II.r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy hiteltartozása törlesztő-részleteit nem tudja fizetni, jelenleg közmunkásként dolgozik, havi jövedelme 34.000 Ft.

Az ügyel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem volt jelen védő a nyomozati kihallgatásuk alkalmával. Eltűntek az ügyeleti naplók, és emiatt nem tudták bizonyítani az igazukat. Véleménye szerint ügyük újratárgyalására lenne szükség, egy semleges helyen.

A vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak felszólalni.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, az azt megelőző eljárással együtt a Be.348.§.(1)(2) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást.

Törvényesen került sor a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására is. Az elsőfokú bíróság ítéletének 12. oldalán ezzel kapcsolatban rögzítettek csak annyiban szorúlnak kiegészítésre, hogy a Be.206/A.§.(1) bekezdés b/ pontjában foglalt haladéktalanság követelménye is megvalósult, mert az engedélyezés időtartama túlnyúlt a feljelentés - 2008. december 16. - megtételének időpontján (nyom.ir.295-301. oldalai).

Törvényesen rekesztette ki az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből a 2009. december 1. napján készült kihallgatási jegyzőkönyveket. Indokaival (ítélet IV/2. pontja) a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte, tényből tényre is a logika szabályainak betartásával vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól, de a Be.352.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján - részben az iratok tartalmára figyelemmel, részben a II.r. vádlottnak a nyilvános ülésen, a személyi körülményeivel kapcsolatban tett nyilatkozata alapján - kiegészítésre, pontosításra szorul az alábbiak szerint:

- Az ítélet 4. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy a II.r. vádlott jelenleg közmunkásként dolgozik, havi jövedelme 34.000 Ft. Hiteltartozása törlesztő-részleteit jelenleg fizetni nem tudja.
- Az ítélet 5. oldal 1. bekezdését azzal pontosítja, hogy az I.r. vádlott 2007. május 1. napjától, a II.r. vádlott pedig 2002. július 7. napjától szolgált a rendőrség állományában.
- A 7. oldal 2. bekezdését úgy javítja ki, hogy a megjelölt időpontban tanu1 hívta fel a II.r. vádlottat (nyom. ir. 377. oldala).

Az így kiegészített és pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, hibamentes, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel és alapossággal tett eleget az indokolási kötelezettségének. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, miért látott elfogadhatónak, illetve mely bizonyítékokat, milyen okból vetett el.

A rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban, törvényesen alapozta a tényállást a vádlottak és a tanúk nyomozás során tett beismerő vallomására, az egyéb okirati bizonyítékokra és a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagra.

Ez utóbbit a másodfokú bíróság annyiban pontosítja az ítélet 23. oldalán, hogy a 2008. november 10. napján lehallgatott beszélgetés szolgált bizonyítékkal.

Pontosításra szorult még az ítélet 15. oldal 7. sora is annyiban, hogy az I.r. vádlott előadása szerint szeptemberben volt, amikor még megbírságolta a lányokat, és ugyanezen oldal 12. sorában is azzal, hogy a vádlott csak egy gyöngyösi illetőségű prostituáltról beszélt.

Az elsőfokú bíróság egyébként irathűen ismertette a rendelkezésére álló bizonyítékokat, amelyek a másodfokú bíróság szerint is egymásra épülnek, egymást kiegészítik, és egy irányba, a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítása irányába hatnak, kizárva ezzel a másként történés, a más általi elkövetés lehetőségét.

Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, de a bizonyítékokat értékelő tevékenységet sem érte fellebbezési támadás.

A másodfokú bíróságnak a Btk.2.§. alapján vizsgálnia kellett, hogy az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény, vagy pedig a másodfokú elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény rendelkezései kedvezőbbek a vádlottakra nézve.

Ennek során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények büntetési tétele mindkét Btk. szerint azonos.

Ugyanakkor a Kúria 2012. október 14. napján elfogadott 4/2013.(X.14.) BK véleménye szerint határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. év C. törvény 2.§.(1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.

Ugyancsak kedvezőbb elbírálást eredményez az ügyészség által szorgalmazott jelentési kötelezettség megszegése bűncselekményének a megállapíthatósága szempontjából is a jelenleg hatályos büntető törvény.

A cselekmény elkövetésekor hatályban volt Btk. 350. § (1) bekezdése szerint, aki fontos szolgálati ügyben kellő időben nem tesz jelentést, vagy valótlan jelentést tesz, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (2) bekezdés minősített esetként szabályozta, hogy a büntetés büntett miatt három évig, háború idején egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményből a szolgálatra jelentős hátrány származik.

Ezzel szemben a jelenleg hatályos Btk.440.§-a szabályozza a jelentési kötelezettség megszegése bűncselekményét, melynek (1) bekezdése szerint, aki fontos szolgálati ügyben kellő időben nem tesz jelentést, ha a bűncselekmény a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével jár, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (2) bekezdésben szabályozott minősített eset a háború idején, megelőző védelmi helyzetben, külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenység vagy békefenntartás során elkövetett cselekményre ír elő büntett miatt súlyosabb büntetést.

A két törvényi tényállás összevetéséből világosan látszik, hogy a jelenleg hatályos Btk. alapesetként, és vétségként szabályozza a korábban minősített esetként megjelölt, szolgálatra gyakorolt jelentős hátrányt. Ez pedig nyilvánvalóan enyhébb elbírálást jelentene.

A Btk.131.§. szerint pedig nem büntethető katonai vétség miatt az elkövető, ha szolgálati viszonyának megszűnése óta egy év eltelt.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy a vádlottak szolgálati viszonya 2008. december 11. napján megszűnt.

Ekként tehát a fellebbviteli főügyészség által szorgalmazott katonai vétség tekintetében büntethetőséget megszüntető ok lenne megállapítható.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a II.r. vádlottnak a tényállás III/2. pontjában részletezett magatartása a hivatali visszaélés tényállási elemeit tartalmazza, annak keretében elbírálnak.

Mindezek alapján nem kerülhetett sor az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság mindkét vádlott bűnösségére, és az elkövetéskori hatályban volt büntető törvénynek megfelelően került sor a cselekményeik minősítésére is.

Figyelemmel azonban a másodfokú bíróság azon álláspontjára, hogy mindkét vádlott esetében a jelenleg hatályos Btk.(2012. évi C. törvény) rendelkezéseit kell alkalmazni, a terükre megállapított bűncselekmények törvényi minősítését is e törvény szerint kellett meghatározni.

Ennek figyelembe vételével az I. r. vádlott cselekményei a 2012. évi C. törvény alapján 4 rb., folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a/aa., a/ac. pont), 4 rb., folytatólagosan elkövetett kerítés büntettének (Btk. 200. § (1) és (3) bekezdés) és 1 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) minősülnek.

A II. r. vádlott cselekményei a 2012. évi C. törvény alapján 3 rb., folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) és 1 rb., társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pont) minősülnek.

Az elsőfokú bíróság teljeskörűen felsorolta a büntetés kiszabása során figyelembe vehető bűnösségi körülményeket.

Helyesen hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága által elbírált konkrét ügyben kifejtettekre is, amely miatt a jelentős időmúlást nyomatékos enyhítő körülményként látta értékelhetőnek, és éppen erre tekintettel szabott ki a vádlottakkal szemben olyan tartamú börtönbüntetést, amely megfelelően igazodik az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, és a vádlottak alanyi bűnösségének fokához.

A vádlottakkal szemben a 2012. évi C. törvény 81.§.(1) (2) bekezdései alapján halmazati büntetésként került kiszabásra a 36.§-ban szabályozott határozott ideig tartó szabadságvesztés, melynek végrehajtási fokozata a 37.§.(2) bekezdés szerint börtön.

A Btk.38.§.(1) bekezdése értelmében határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, vagy ennek a kizártságát.

A másodfokú bíróság a 38.§.(2) bekezdés a/ pontja figyelembe vételével jelölte meg az ítéletében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

Törvényesnek találta a másodfokú bíróság a közügyektől eltiltás - melyet a jelenleg hatályos Btk.61-62.§. szabályoz - alkalmazását is.

A jelenleg hatályos büntető törvény pénzmellékbüntetés alkalmazását már nem teszi lehetővé.

Ugyanakkor a Btk.50.§.(2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt ítélnék határozott ideig tartó szabadságvesztésre, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

A pénzbüntetés kiszabásáról és annak mértékéről a Btk.50.§.(1)(3) bekezdései rendelkeznek.

A büntetések a Btk.33.§.(2) bekezdése szerint egymás mellett is kiszabhatók.

Ay I.r. vádlott esetében a fentiek alapján jelenleg is kötelező pénzbüntetés kiszabása, melynek büntetésként megjelölése ügyészi fellebbezés hiányában nem sértené a súlyosítási tilalmat.

A másodfokú bíróság helytállónak találta a II.r. vádlott tekintetében is az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzmellékbüntetést, melynek indokát egyébként az elsőfokú bíróság az ítélete 36. oldalán nem adta, de arra nyilvánvalóan az elkövetéskori Btk.64.§.(1) bekezdés b/ pontja szolgált alapul.

A II.r. vádlottnál a jelenleg hatályos Btk.50.§.(1) (3) bekezdései alapján kerülhet sor pénzbüntetés kiszabására.

Nem értett egyet viszont a másodfokú bíróság a rendőri foglalkozástól végleges hatállyal a vádlottakat eltiltó rendelkezéssel.

A katonai bűncselekmény elkövetőjével szemben a bíróság katonai büntetéseket (Btk.135.§) vagy katonai mellékbüntetéseket alkalmazhat (Btk.136.§.), a rendőri foglalkozástól eltiltásra azonban nincs törvényi lehetőség.

A járulékos kérdések körében a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés mindenben megfelel az eljárási törvény rendelkezéseinek.

A bűnügyi költség viseléséről szóló ítéleti rendelkezést azonban nem találta pontosnak a másodfokú bíróság.

Megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 131.925 Ft bűnügyi költségről rendelkezett, míg a költségjegyzékbe 140.925 Ft költség nyert bejegyzést.

A másodfokú bíróság egyébként egyetértett az elsőfokú bíróságnak az ítélet 37. oldal 2. bekezdésében - a bűnügyi költség megosztása kapcsán - kifejtett álláspontjával.

Ennek figyelembe vételével számolta át és határozta meg az egyes vádlottakat és az államot terhelő bűnügyi költség összegét.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Egri Törvényszék 5.B.603/2011/74. számú ítéletét a Be.372.§.(1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre, így a másodfokú eljárásban a vádlottak kirendelt védőjének díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§.(2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. év október 16. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

dr. Halász Irén sk.
bíró

Az Egri Törvényszék 5.B.603/2011/74. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.14/2013/13. számú ítéletében írt változtatással az I.r. és a II.r. vádlottak tekintetében 2013. év október hó 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év október hó 16. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea
tisztviselő